

Uchwała nr 70/2016
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia zastrzeżenia Burmistrza Szklarskiej Poręby do wniosku
zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu z dnia 29 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5a oraz art. 25b ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 561), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

oddala

zastrzeżenie Burmistrza Szklarskiej Poręby do wniosku zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 29 lipca 2016 roku.

Uzasadnienie

W wystąpieniu pokontrolnym z dnia 29 lipca 2016 r. znak WK.WR.40.25.2016.132, skierowanym do Burmistrza Szklarskiej Poręby, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych, wskazała na nieprawidłowości i uchybienia stwierdzone w trakcie przeprowadzonej w okresie od 7 kwietnia do 24 czerwca 2016 r. kontroli gospodarki finansowej Gminy Szklarska Poręba.

Burmistrz Szklarskiej Poręby pismem z dnia 22 sierpnia 2016 r. znak BM.005.57.2016 — dołączonym Izbie 26 sierpnia 2016 r. — wniósł zastrzeżenia do wniosku nr 10 zawartego w ww. wystąpieniu pokontrolnym z dnia 29 lipca 2016 roku.

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu przedmiotowym wnioskiem zaleciła „Przestrzeganie przepisów ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2016 r., poz. 487 ze zm.), w szczególności w zakresie pobierania opłaty przed wydaniem zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, stosownie do art. 11¹ ust. 2 i art. 18¹ ust. 3 ustawy.”.

Wniosek nr 10 został sformułowany w związku z ustaleniem w trakcie kontroli, że od czterech przedsiębiorców, którzy w 2015 r. rozpoczęli działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych, pobrano opłatę za wydanie zezwoleń na sprzedaż tych napojów w terminie od 1 do 5 dni po dacie wydania zezwoleń, a od dwóch przedsiębiorców, którym wydano jednorazowe zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, pobrano opłatę za każde zezwolenie w następnym dniu po wydaniu zezwoleń. Było to niezgodne z art. 11¹ ust. 2 i art. 18¹ ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanej dalej „u.w.t.p.a.”, stosownie do których opłatę za korzystanie z ww. zezwoleń wnosi się na rachunek gminy, przed wydaniem zezwolenia. W złożonych w trakcie kontroli wyjaśnieniach wskazano m.in., że opłatę za wydane zezwolenie pobierano w momencie jego odbioru przez przedsiębiorcę, potwierdzonego datą i podpisem.

We wniesionym zastrzeżeniu Burmistrz zarzucił błędną interpretację prawa, stwierdzając, że „Zarówno przedsiębiorcy ubiegający się po raz pierwszy o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, jak i przedsiębiorca któremu dotychczasowe zezwolenie wygasło, a który ma zamiar kontynuować sprzedaż napojów alkoholowych uiszcza opłatę w wysokości podstawowej — art. 11¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Ww. przepis wskazuje, iż opłata wnoszona przez przedsiębiorcę jest uiszczana na rachunek gminy w całości przed wydaniem zezwolenia oraz w wysokości proporcjonalnej do okresu ważności zezwolenia. Zwrot „przed wydaniem zezwolenia” oznacza iż przedsiębiorca ma obowiązek uiszczenia opłaty, zanim zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych zostanie mu wydane/doręczone, albowiem decyzja administracyjna stosowanie do art. 110 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) wywołuje skutki prawne z chwilą wprowadzenia jej do obrotu prawnego w drodze doręczenia (lub ogłoszenia). Od tej chwili organ, który ją wydał jest nią związany, zatem opłata za wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych musi być uiszczona przed tym terminem.”. Burmistrz wskazał jednocześnie, że obowiązujące regulacje prawne nie nakładają obowiązku, by czynność ta następowała w dniu wydania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej odnosząc się do przedstawionych zastrzeżeń stwierdziło, co następuje:

Zgodnie z art. 11¹ ust. 2 u.w.t.p.a. opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, o których mowa w art. 18, wnosi się na rachunek gminy, przed wydaniem zezwolenia. Stosownie do art. 18¹ ust. 3 u.w.t.p.a. opłata za jednorazowe zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych wnoszona jest na rachunek gminy przed wydaniem zezwolenia.

Powołane przepisy wskazując termin wniesienia opłaty za korzystanie z zezwoleń odwołują się do pojęcia „wydania zezwolenia”. Kluczowym dla rozstrzygnięcia sprawy jest zatem ustalenie jego znaczenia, a w szczególności rozstrzygnięcie, czy powinno ono w opisanym stanie faktycznym być utożsamiane z „doręczeniem zezwolenia”. Podkreślić należy, że w orzecznictwie sądowym wskazuje się na wyraźne różnice dzielące wydanie i doręczenie decyzji.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 2 października 2002 r. (sygn. akt 149/01) Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że pojęcia „wydania decyzji” nie można rozumieć jako wydania decyzji adresatowi w znaczeniu, w jakim używa się pojęcia „wydanie” w odniesieniu do wydania rzeczy. Wydanie decyzji jest czynnością procesową organu administracji publicznej polegającą na podpisaniu decyzji zawierającej prawem wymagane elementy. W związku z tym datą wydania decyzji jest data jej podpisania przez osobę upoważnioną do jej wydania, przy czym w razie wątpliwości datą podpisania decyzji jest data umieszczona w decyzji.

Również w wyroku z dnia 25 kwietnia 2006 r. (sygn. akt II OSK 714/05) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że decyzja administracyjna rozpoczyna swój byt prawny z chwilą jej sporządzenia, doręczenie ma zaś na celu zakomunikowanie stronie zawartego w niej rozstrzygnięcia, które następuje w chwili złożenia na decyzji podpisu osoby uprawnionej. Przez datę wydania decyzji należy rozumieć datę wydania decyzji na piśmie lub datę ogłoszenia decyzji ustnie, z tym, że datą wydania decyzji pisemnej jest dzień podpisania decyzji zawierającej prawem wymagane składniki. W uzasadnieniu tego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił ponadto, że w chwili sporządzania (wydawania) decyzji organ nie może znać daty, w której nastąpi jej doręczenie. Przepis art. 107 § 1 k.p.a. nie stwarza możliwości pozostawienia w treści aktu miejsca na wprowadzenie w przyszłości daty wydania decyzji, stąd też organ nie może wyczekiwać na chwilę, w której decyzja zostanie doręczona, aby w stosownym momencie wprowadzić do jej treści datę wydania. Taki przypadek byłby dopuszczalny tylko wówczas, gdyby decyzja podlegała ogłoszeniu ustnemu (art. 109 § 2 k.p.a.). Z reguły jednak decyzje doręczane są w trybie określonym w art. 39 k.p.a. (w praktyce jednak przez pocztę), zaś w takiej sytuacji zupełnie nierealne byłoby zaopatrywanie decyzji w datę w momencie jej doręczenia. Data wydania decyzji może zatem być wprowadzona do jej treści najpóźniej w dniu jej ekspedycji do strony lub stron.

Z powyższego wynika, że wbrew twierdzeniom przedstawionym w zastrzeżeniu do wniosku zawartego w wystąpieniu pokontrolnym, daty wydania zezwolenia nie można utożsamiać z datą doręczenia zezwolenia, a zatem opłata za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych powinna zostać wniesiona przed wydaniem decyzji, rozumianym jako jej podpisanie. Wniesione zastrzeżenie, jako bezzasadne podlega zatem oddaleniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji uchwały.

Uchwała jest ostateczna i nie przysługuje na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Lucyna Hanus